

välde tid och rum ha öfver Er eller om det är rättvisare att förundra mig öfver mig sjelf på hvilken de als intet kunna förmå hvad mina känslor beträffar.

Helsa vänner och fränder och underrätta mig att Du hjertinnerligen förargat Dig öfver detta bref; det är den enda lisa jag har i min närvarande grämelse, att jag hoppas kunna åstadkomma en likadan behaglig sinnesstämmning hos Er der borta. I hvilket hopp jag tecknar

Din trogna vän
J. J. Nervander.

Paris den 12 Julii 1833.

10

134 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 29. VII 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Uleåborg D. 29:de Julij 1833

Min Älskade Janne

Med en Outsejlig gledje emottog iag Ditt kärkomna brefv just skälfva midsommar mårgon ner jag steg upp, och tusen tack därför *Goda Janne*. dett var så roligt att få uppbyta några rader skrefna af Dig, och tillika få höra huru du mått. Jag har ej alls vist dett du legatt siuk och *gud* vare låfv att du nu är bättre å måtte gud gifva Dig Åter fullkomlig helsa. Tack söta Janne för Penningarne hvilcka Du var så god och skickade mig dij var just till pass — ått mig. äfven får jag tacka Dig för boken. vad skulle jag nu beretta Dig. pappa är utrest på en sommar resa i från NyCarleby men jag kan ej sega hvems Farttyg han för emedan mamma ej skrifvit till mig jag har endast igenom Flickärna Herlin fått höra, dett Pappa är bortta. Wilhelm och August har hvarit i Wiborg, men jag har ej haft bref af honom. dock har han mått braf hörde jag af Carin Piponjus. jag har mått mycket braf och äfven haft littet roligt i sommar. först var jag bjuden till Pavåla till Pastår Laguses, och sijkajoki ungdomen samt vihandi och salo ungdomen voro dijtjudna. Jag fick så mycket helsingar från Dig där. Nemli(gen) af unga Månttinerna och Ordenvall och hade den äran att bli bekant med mamsell Erika månttin samt Mathilda Chastren som vi är små Cousiner med. vi dansade där i tvenne dagar och hade rett roligt. sedan kom Carin och Hindrick till Frantzila och dröide där tvenne veckår. vi roade os så godt vi Kunde. Nem(igen) var ute och rodde samt sydde i dett gröna å Hindrick leste i någon Bok för oss. nu fölgde jag med hit till Uleå och i afton ämna vi spasera till Pudas, föratt helsa på Farbrors Jag har ej förr varit, där. vi lär komma att dröija några dagar där.

20

30

40

Jag var för en stund sedan till mormor hon begynner redan att bli Skral men ändå ej så mycket i gemförelse med hennes ålder, hon hörde att jag skulle skrifva till Dig och bad helsa Dig mycket Samt önskade att ännu en gong få se dig. Tack Söta Janne för dett förtroende du gorde mig å jag tillstår dett Laura är en rett treflig och söt Flicka men . . . Jag har låtit beretta mig, dett hon är förlåfvad med en kapten Ravander du måste förlåta mig att iag seiger dett som kansie Kunde såra dig, men jag vill endast att du skall i tid få veta dett men iag kan för den skull ej med wisshet sega dett. Å janne varföre skall du så Dömma ditt Öde, efter du skref att der af får Dock ej tagas någon vidare slutsats. Jag seger då rett nu som den mång ord kunniga *Anna*, sade till, Mathias. dock du gör som

50

som du vill men Liuft vore dett för mig att få se dig ännu riktigt Lycklig. helse Laura rett mycket i från mig jag kunde äfven helse henne från hennes syster Flora som iag råkte i går på stålborg. vi var dit och besåg ner dij bisatte unga Karger. dett var bra rörande att se en så håppfull Yngling bortföras i grafvens Sköte. Kela stadens jnvånare tycktes trenga sig att vid grafven ännu få se honom hvilken de trodde sig få äga som ersättning, i stellet för hans far hvilken alla så mycket saknade. Unga Flickår De förnemsta, N. B. Kastade blommår på hans lik Kista äfven fälket tycktes vara mycket rörda. Dock dett är allas vår lått vi skola vandra den vegen. Ack ingen, jngen, Skonas. ner man rett betencker O huru litet är då detta förgengliga värt som så många mennissior setter sitt hela hopp till, och när den stund nalkkas som vi böre Kalla vår förlåsnings Stund Då tyckes den vara en fasans Stund. Gifve gud att vi alla kunde möta den med lungn, då äro vi efvigt Lyckliga.

Men nej jag måste rett nu sluta. Farb(ror), Fast(er) Samt Carin bedja hjertligt helse dig samt med begäran att du i nesta vintter besöker Uleåborg. du var så god och nemde att du kommer att afhemta mig, härifrån. Jag kommer jerna till Dig min Hulda Broder, Emedan jag finner både nyttan och nödvendigheten af att vara bortta hemifrån. fåse om Promenaden (som du nemde om) kan verka hos dig God helse Jag tror vist att den stercker krafterna om den ej är besvärlig.

Adju goda Älskade Janne. lefv efvigt sell och lycklig Önskar Din, tillgifna syster

och Wän Annette.

Goda Janne Skrif med dett första till mig få se kansie är du redan bortte då får jag vara nöid med att wentta litet nogon tid på svar. Adieu.

30
135 F. CYGNAËUS — J. V. SNELLMAN 25. VIII 1833
HUB, JVS handskrifssamling

Gode Broder Snällman!

För dina och mina synders skuld får Du det mördande uppdraget, att omsätta min skuld i den satans björnhålan banken. Låt Prof. J. J. Tengström tekna sig som Borgen på medföljande document, det mäst pro-saiska i sanning, som någon arm kopist här i verlden fått lof att port-rätera. Emedan så väl Du som Prof(essorn) förmodeligen, såsom unge män egnar och anstår, ären för mycket oerfarne för att leta Er fram i dessa människoslukande labyrinter, skall jag, hvilken i dem är mera hus-varm, blifva Er Ariadne, och der vägleda Er, genom medföljande recept på sättet huru denna förbindelse skall författas.

När allt detta är fulländadt, förestår Dig detsamma, som oupphörligt ligger vår vän Stubben så ömt om hjertat —, nemligen att »gå till Morbror Bergenklinga» för att, af hans heliga hand, få denna min nya förskrifning åt djefvulen canoniserad. Käre Broder. Kanske blir Du nu mycket ledsen på mig för det jag inblandat Dig i denna melancholiska björnjagt, men hvad hjälper det! Det värsta Du i din vrede kan göra är att Du kommer hit och slår ihjäl mig sjelf; men det vore kanske också det bästa, ty då sluppe jag på en gång att oupphörligt brottas med heders legionen af mina björnar, och det vore i alla fall en hederligare död än att af dem slitas i stycken, hvilket för eller senare torde vara den mig beskärda lotten — senast inom en vecka följa de spjut, min arsenal då kan praestera, för att